

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323201711
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1323201711.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Táne Šefčíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, dieťa matky C. F., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E. a otca C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXXX/X, XXX XX E., zastúpeného advokátkou JUDr. Ing. Renátou Petrenčíkovou Karcolovou, LL.M., so sídlom Konventná 636/6, 811 03 Bratislava, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 41P/18/2023-40 zo dňa 16.5.2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

odôvodnenie:

1.

Napadnutým uznesením zo dňa 16.5.2023 súd prvej inštancie výrokom I. uložil matke povinnosť maloletého odovzdať otcovi do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorá sa bude vykonávať tak, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého počas nepárnych týždňov v kalendárnom roku v čase od piatku v párnom kalendárnom týždni od 16.00 hod. do piatku v nepárnom kalendárnom týždni do 16.00 hod. a otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého počas párných týždňov v kalendárnom roku v čase od piatku v nepárnom kalendárnom týždni od 16.00 hod. do piatku v párnom kalendárnom týždni do 16.00 hod. a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 41P/36/2023 o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému.

2.

Ďalším výrokom II. súd prvej inštancie otcovi uložil povinnosť prevziať maloletého v mieste bydliska matky v určenú dobu oproti povinnosti matky prevziať maloletého v mieste bydliska otca v určenú dobu, pričom obaja rodičia sú povinní v stanovenom čase maloletého odovzdať do osobnej starostlivosti druhého rodiča a riadne ho na odovzdanie pripraviť. Výrokmi III., IV. a V. (matkou nenapadnutými odvolaním) nebolo výživné na maloletého zo strany súdu určené, pričom v prevyšujúcom rozsahu bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiadnemu z účastníkov nebol priznaný nárok na ich náhradu.

3.

Na základe návrhu otca doručeného súdu dňa 14.4.2023 elektronicky sa tento domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého počas nepárnych týždňov v kalendárnych rokoch v čase od piatku v párnom kalendárnom týždni od 16.00 hod. do piatku v nepárnom kalendárnom týždni do 16.00 hod. a otec počas párných týždňov v kalendárnych rokoch v čase od piatku v nepárnom kalendárnom týždni od 16.00 hod. do piatku v párnom kalendárnom týždni

do 16.00 hod.. Zároveň žiadal, aby mu bola uložená povinnosť prevziať maloletého v mieste bydliska matky v určenú dobu oproti povinnosti matke prevziať maloletého v mieste bydliska otca v určenú dobu, pričom súčasne požadoval, aby obaja rodičia boli zaviazaní povinnosťou v stanovenom čase maloletého odovzdať do osobnej starostlivosti druhého rodiča a riadne ho na odovzdanie pripraviť. Taktiež žiadal, aby obaja rodičia mohli maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a aby výživné na maloletého nebolo určené.

4.

V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že narodeniu maloletého predchádzala 5 rokov trvajúca známosť medzi jeho rodičmi, pričom žili v spoločnej domácnosti v dome, ktorý je vo výlučnom vlastníctve otca maloletého. Po odchode matky zo spoločnej domácnosti sa táto na podnet otca odsťahovala, pričom obaja rodičia sa ústne dohodli na striedavej osobnej starostlivosti o maloletého v týždenných intervaloch. Táto striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov maloletého vyhovovala, keď obaja mali záujem sa o maloletého starať a tráviť s ním čas. Matka po istom čase vybavila maloletému súkromnú škôlku, pričom v čase, kedy maloletý bol v starostlivosti otca, tak tento škôlku nikdy nenavštevoval. Matka maloletého od otca požadovala, aby zaplatil škôlku, pričom uvedené vyústilo až do toho, že dňa 11.4.2023 G. H. C. B. I., zaslal na pokyn matky otcovi návrh rodičovskej dohody, na základe ktorej sa mal maloletý zveriť do osobnej starostlivosti matky a otcovi mala byť uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 200 eur mesačne s tým, že otec mal tiež uhrádzať jednu polovicu výdavkov na školné (škôlku), stravné a potreby do škôlky a pod.. Otec s touto navrhovanou zmenou nesúhlasil, pričom naďalej mal záujem na tom, aby maloletý bol v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, nakoľko bol na to maloletý zvyknutý a bolo to prospešné aj pre jeho vývoj. Otec maloletého ďalej namietal, že matka, ako aj jej právny zástupca sa rozhodli podmieňovať styk otca s maloletým, či zaplatí za škôlku, ale nie a či podpíše rodičovskú dohodu v predloženom znení, s čím otec maloletého nesúhlasil. Odo dňa zaslania tejto e-mailom správy zo strany právneho zástupcu matky sa matka s otcom prestala kontaktovať, neodpovedala na správy otca viac ako 24 hodín a na telefonáty nereagovala. S takýmto jednostranným rozhodnutím matky otec nesúhlasil, bol presvedčený o tom, že je v záujme maloletého, z dôvodu zabezpečenia stabilného výchovného prostredia, aby bol v pravidelnom osobnom kontakte s maloletým a preto požadoval, aby boli bezodkladne upravené pomery vo vzťahu k maloletému. Potrebu neodkladného opatrenia a usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým odôvodnil tým, že matka sa svojvoľne rozhodla nedodržiavať pôvodnú dohodu rodičov, spočívajúcu v striedavej osobnej starostlivosti a svojvoľne sa rozhodla, že maloletý bude v jej osobnej starostlivosti.

5.

Po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia a vykonaní dokazovania prostredníctvom orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately považoval prvostupňový súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia za čiastočne dôvodný, a preto súd uložil matke povinnosť odovzdať maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude vykonávať tak, že matka ju bude zabezpečovať počas nepárnych týždňov v kalendárnom roku v čase od piatku v párnom kalendárnom týždni od 16.00 hod. do piatku v nepárnom kalendárnom týždni do 16.00 hod. a otec počas párnych týždňov v kalendárnom roku v čase od piatku v nepárnom kalendárnom týždni od 16.00 hod. do piatku v párnom kalendárnom týždni do 16.00 hod. a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III sp. zn. 41P/36/2023 týkajúceho sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Otcovi bola súčasne uložená povinnosť prevziať maloletého v mieste bydliska matky v určenú dobu oproti povinnosti matky prevziať maloletého A. v mieste bydliska otca v určenú dobu, pričom obaja rodičia sú povinní v stanovenom čase maloletého odovzdať do osobnej starostlivosti druhého rodiča a riadne ho na odovzdanie pripraviť. Výživné na maloletého určené nebolo a vo zvyšnej časti bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý.

6.

V odôvodnení rozhodnutia bolo konštatované, že samotná matka sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadrila, že rodičia aplikujú na základe dohody rodičov striedavú osobnú starostlivosť v týždenných intervaloch a vzhľadom k tomu, že tento zaužívaný spôsob striedavaj starostlivosti začal byť zo strany matky porušovaný (dochádzalo k neopodstatnenému odopieraniu kontaktu otcovi maloletého) a táto začala tvrdiť, že styk otca s dieťaťom žiada upraviť rozhodnutím súdu, napriek tomu, že medzi rodičmi bola po ich rozchode dohodnutá striedavá osobná starostlivosť o maloletého a táto sa aj realizovala až do podania návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia. V odôvodnení rozhodnutia súdu

prvej inštancie bolo ďalej konštatované, že vzhľadom k tomu, že rodičia spoločne nezabezpečujú starostlivosť o maloletého a matka neumožňuje otcovi bezproblémový kontakt s dieťaťom a tento v podstate podmieňuje tým, aby otec vyhovel jej požiadavkám, mal súd prvej inštancie za to, že je v záujme maloletého byť v kontakte s otcom. Za tohto stavu preto súd prvej inštancie konštatoval, že bolo dôvodné upraviť dočasne pomery rodičov k maloletému s tým, aby tento kontakt s otcom bol realizovaný v pravidelných intervaloch a dieťa nestratilo citové väzby na otca. Dočasná úprava odovzdaním maloletého do striedavej osobnej starostlivosti je podľa záveru súdu prvej inštancie v prospech dieťaťa, ktoré môže slobodne naplniť svoje citové potreby k obojmu rodičom. Za tohto stavu preto súd vyhovel návrhu otca a matke nariadil neodkladným opatrením v zmysle § 367 ods. 1 C.m.p. odovzdať maloletého do striedavej osobnej starostlivosti v znení ako to bolo uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti bolo tiež zo strany súdu konštatované, že tento prihliadal na správu kolízneho opatrovníka, ktorý odporučil súdu, aby návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia bolo v tejto časti vyhovené.

7.

V prevyšujúcej časti súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nakoľko navrhovaná úprava zastupovania a spravovania majetku maloletého presahuje rámec neodkladného opatrenia a súd sa touto otázkou bude zaoberať v konaní vo veci samej.

8.

Proti tomuto uzneseniu podala matka v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom nespochybňuje skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, a teda to, že maloletý žil v spoločnej domácnosti s obojmi rodičmi a preto je zvyknutý tráviť čas s každým z nich. Taktiež potvrdila skutočnosť, že spoločnú domácnosť opustila na základe výzvy otca maloletého, pričom spoločne s otcom sa dohodli na striedavej starostlivosti. Poukázala však na to, že na striedavej starostlivosti sa dohodli v čase, keď mal maloletý 1 rok a 11 mesiacov, pričom v súčasnom období už ťažko znáša maloletý skutočnosť, že nemá svoju istotu domova a prakticky sa neustále presúva. Mala za to, že striedavá starostlivosť v súčasnosti už nezodpovedá najlepším záujmom dieťaťa. Zdôraznila, že otec maloletého presunul svoje podnikanie niekde pri J., t.j. cca 100 km od jeho trvalého pobytu. Ďalším problémom je tiež to, že v čase keď je maloletý u otca, tak tento je v podstate u rodičov otca v J., ktorí nie sú schopní sa venovať maloletému v takej miere a rozsahu ako by to jeho vek vyžadoval. Okrem toho striedavá starostlivosť narúša aj kamarátske väzby maloletého, ktoré si postupne v škôlke vytvoril. Zaostáva za ostatnými kamarátmi, lebo tí sa naučia niečo nové v čase, keď maloletý do škôlky nechodí. Okrem toho sa striedavá starostlivosť bezproblémovo nedá zabezpečiť, nakoľko vzdialenosť medzi trvalým pobytom maloletého a miestom, kde jeho otec sa zdržiava (J.) je značná. Okrem toho je maloletý po návrate k matke nepokojný a nervózny a tiež nevie pochopiť, prečo sa musí neustále sťahovať a toto presúvanie čím ďalej, tým ťažšie znáša. Nesúhlasila ďalej s obvineniami zo strany otca, že odopieranie odovzdať maloletého do jeho starostlivosti podmieňovala zaplatením pobytu maloletého v škôlke zo strany otca. Upraviť styk otca s maloletým požadovala tak, aby otec bol oprávnený sa s ním stretávať každý páry vikend v čase od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že v čase určenom ako začiatok styku je otec oprávnený si maloletého vyzdvihnúť v mieste bydliska matky a matka je povinná maloletého v čase určenom ako začiatok styku otcovi odovzdať a riadne pripraviť na styk s otcom a v časom určenom ako koniec styku je otec povinný maloletého vrátiť v mieste bydliska matky. Zároveň žiadala, aby bol styk otca upravený s maloletým aj počas jarných prázdnin, počas vianočných sviatkov ako aj veľkonočných sviatkov ako aj počas letných prázdnin.

9.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletého, ktorý uviedol, že vzhľadom k tomu, že matka prestala dodržiavať rodičmi dohodnutú striedavú osobnú starostlivosť a úplne mu zamedzila styk s maloletým, bol nútený si ho zabezpečiť prostredníctvom neodkladného opatrenia nariadeného zo strany súdu. Nesúhlasil ďalej s tvrdeniami matky, že maloletý ťažko znáša presuny, zaostáva za kamarátmi, keď tieto tvrdenia matka nepodložila žiadnymi dôkazmi a ani pri prešetrovaní pomerov žiadnu takúto informáciu neuviedla. Zdôraznil, že obaja rodičia majú dostatočné predpoklady pre zabezpečenie starostlivosti o maloletého a že výchovné prostredie oboch rodičov je pre neho vhodné. Taktiež nepovažoval za pravdivé tvrdenie matky, že presunul svoje podnikanie do J.. V tejto súvislosti uviedol, že dňa 17.7.2023 nastúpil do zamestnania na trvalý pracovný pomer, pričom miestom výkonu práce je E., pričom v prípade potreby má možnosť využívať home office, čo si s budúcim zamestnávateľom dohodol, aby sa naďalej mohol o maloletého starať. Taktiež nesúhlasil s tvrdením matky, že pokiaľ je maloletý v starostlivosti

otca, že sa o maloletého starajú len jeho rodičia. Starí rodičia samozrejme majú záujem stretávať sa s maloletým, avšak odo dňa 17.7.2023 sa otec nemieni dlhodobo zdržiavať v J., nakoľko nastupuje do zamestnania s miestom výkonu práce v E. a s možnosťou práce z domu. Ďalej uviedol, že so striedavou osobnou starostlivosťou začala mať matka problém až keď si našla nového partnera, s ktorým je matka podľa jeho informácií tehotná. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia si podal z toho dôvodu, že matka otcovi bránila styku s maloletým, kým nesplní jej podmienky a nebyť rozhodnutia súdu prvej inštancie, doposiaľ by maloletého nevidel. Zdôraznil, že k režimu striedavej osobnej starostlivosti sa priklonil aj kolízny opatrovník v rámci správy z prešetrovania pomerov, ktorý uviedol, že na základe vykonaného šetrenia pomerov u oboch rodičov a súkromnej materskej školy navrhol súdu, aby bolo vydané neodkladné opatrenie v zmysle návrhu otca maloletého, nakoľko striedavá osobná starostlivosť tak, ako matka počas šetrenia uviedla, už je realizovaná.

10.

Poukázal na ustanovenie § 24 ods. 4 zák. č. 36/2005 Z.z., z ktorého vyplýva, že maloletý má právo na rovnomerný vzťah s oboma rodičmi. V tejto súvislosti otec ďalej uviedol, že s maloletým má vybudovaný pekný vzťah, snaží sa spolupracovať tak s matkou, ako aj s jej právnym zástupcom a vzťah s maloletým chce naďalej rozvíjať, pričom dúfa, že matka si tieto skutočnosti taktiež uvedomí a nebude maloletého využívať na dosiahnutie svojich cieľov, ktoré ani nesúvisia s rodičovstvom. Uznesenie súdu prvej inštancie žiadal potvrdiť ako vecne správne.

11.

K odvolaniu matky sa vyjadril aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, ktorý uviedol, že momentálny vek maloletého si vyžaduje častý kontakt s oboma rodičmi, nakoľko si maloletý buduje citové väzby k obom rodičom a to je nevyhnutné pre jeho zdravý psychický vývin. V prílohe svojho stanoviska zaslal súdu úradné záznamy, ktorých obsahom sú e-maily otca maloletého, z ktorých vyplýva ako s maloletým udržiava kontakt, ako sa mu venuje a ako je maloletý s ním rád v kontakte.

12.

Krajský súd v Trnave po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po zistení, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka v odvolaní použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

13.

Podľa § 324 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 2 ods. 1 CMP (zákon č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14.

Cieľom neodkladných opatrení je iba provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rychla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (narozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.

Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jeho zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

15.

Inštitút neodkladného opatrenia v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti má slúžiť k ochrane práv maloletých detí v situáciách, keď sú práva detí zjavne ohrozené a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení zákona o rodine. Neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností jestvujúcich v čase rozhodovania. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rychla úprava jestvujúcich pomerov, ktoré, ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa a to aj bez vykonania potrebného dokazovania.

16.

Styk rodiča s maloletým dieťaťom sa uskutočňuje predovšetkým v záujme dieťaťa a účelom jeho úpravy je čo najvhodnejším spôsobom a v čo najväčšej miere znižovať nepriaznivé dôsledky narušených vzťahov medzi rodičmi, ktoré často majú mimoriadne nepriaznivý dopad na celkový psychický stav dieťaťa a jeho citovú výchovu. Styk rodiča s maloletým dieťaťom má zaisťovať v čo najväčšej miere vytváranie a udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citového puta k obojom rodičom, aby dieťa pokiaľ možno v minimálnej miere pocíťovalo výchovu v neúplnej rodine. K splneniu tohto cieľa by mali obaja rodičia prispievať a snažiť sa o vytvorenie priaznivých podmienok bez ohľadu na existenciu rozporov medzi nimi. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani to, že záujem na vytvorení dobrých citových vzťahov medzi dieťaťom a rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, je daný aj tým, že tento citový vzťah v prípade neočakávaných životných udalostí umožní nahradiť výchovu týmto rodičom. Pri rešpektovaní všetkých vyššie uvedených prirodzených potrieb dieťaťa treba však v každom prípade posúdiť aj schopnosť rodiča na výchovu dieťaťa a tejto prispôbiť úpravu styku. Iba mimoriadne, ak je to potrebné v záujme zdravia dieťaťa, súd styk dieťaťa s rodičom obmedzí, alebo ho i zakáže. Spoločná úvaha o tom, či je styk rodiča, ktorý nemá dieťa vo svojej výchove, s maloletým dieťaťom na prospech tohto dieťaťa a ďalej, aká úprava tohto styku zodpovedá v konkrétnom prípade najlepšiemu záujmu dieťaťa a pomerom oboch rodičov, je podmienená náležitým zistením skutkového stavu veci. Iba v takomto prípade možno zhodnotiť niektoré okolnosti, týkajúce sa maloletého dieťaťa a niektoré skutočnosti, týkajúce sa rodičov, predovšetkým zhodnotenie veku a zdravotného stavu maloletého dieťaťa, jeho citového vzťahu k rodičom, osobných a rodinných pomerov rodičov, vzájomný vzťah rodičov a ich časové a materiálne možnosti a ďalšie významné okolnosti a tomuto potom prispôbiť frekvenciu styku tak, aby bolo stretávanie s druhým rodičom dieťaťa na prospech. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pritom vyplýva, že aj keď záujmy detí a rodičov majú byť v rovnováhe, zvrchovaný záujem dieťaťa môže podľa okolností konkrétneho prípadu prevážiť nad záujmom rodiča, pričom posúdenie proporcionality zostáva na vnútroštátnych súdoch, ktoré sú v bezprostrednom kontakte so zúčastnenými stranami.

17.

V čase rozhodovania o neodkladnom opatrení, ktoré navrhuje otec, nie je výkon rodičovských práv a povinností k maloletému medzi rodičmi žiadnym súdnym rozhodnutím upravený, tieto vzťahy sa doposiaľ spravovali iba ústnou dohodou, ktorá bola založená na striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov pokiaľ ide o výchovu maloletého. Vzhľadom k tomu, že táto rodičovská dohoda sa prestala zo strany matky maloletého akceptovať, tak otec si podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

18.

V predmetnej veci boli zo strany orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately prešetrené pomery u rodičov maloletého. Bolo zistené, že obaja rodičia aplikujú ústnu dohodu ohľadne striedavej osobnej starostlivosti v týždenných intervaloch, ako aj to, že matka je ochotná sa s otcom maloletého dohodnúť aj na rozšírenom styku. Tieto skutočnosti vyplývajú zo správy o prešetrení pomerov datovanej dňom 12.5.2023. Taktiež aj z ďalšej správy podanej zo strany kolízneho opatrovníka dňa 14.8.2023 vyplýva, že momentálny vek maloletého si vyžaduje častý kontakt s oboma rodičmi, nakoľko si maloletý buduje citové väzby k obom rodičom a to je nevyhnutné pre jeho zdravý psychický vývin. V tejto súvislosti kolízny opatrovník zdôraznil, že maloletý má právo na rovnomerný vzťah s oboma rodičmi.

19.

V prejednávanej veci mal odvolací súd za preukázané, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti a na styku s maloletým sa nevedia od určitej doby dohodnúť. V záujme zachovania prirodzeného vzťahu medzi otcom a jeho maloletým synom a pravidelnosti styku medzi nimi, s cieľom eliminácie napätia medzi rodičmi, odvolací súd považoval za potrebné nateraz upraviť styk otca s maloletým dieťaťom tak, ako boli rodičia maloletého ústne dohodnutí, v rozsahu ako ho nariadil súd prvej inštancie. V záujme maloletého dieťaťa nepochybne je, aby mu nebolo odňaté právo mať zabezpečený osobný kontakt s oboma rodičmi. Odlúčenie od otca dieťaťa k pohode určite neprispieje, čo vyplýva aj z doložených e-mailových správ adresovaných kolíznemu opatrovníkovi (z týchto vyplýva, že sa otec maloletému venuje, hrá sa s ním atď). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné k veci uviesť, že stretávanie sa dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, je prostriedkom k zachovaniu ako aj k ďalšiemu rozvíjaniu vzájomného vzťahu dieťaťa a rodiča a je prostriedkom napĺňania viacerých práv rodiča, ale v rovnakej miere aj viacerých práv dieťaťa. Stretávanie sa s dieťaťom nemožno vnímať iba ako právo rodiča, ale prinajmenšom rovnako aj ako právo dieťaťa, ktoré (právo) by malo dieťaťu zabezpečiť, aby neprišlo o vzťah s jednou z najbližších osôb svojho života. Je v záujme dieťaťa, aby v jeho blízkosti zostali obaja rodičia s čo najviac intenzívnym pozitívnym vzťahom k nemu, a to aj potom, ako medzi rodičmi samotnými o pozitívnom vzťahu hovoriť nemožno. Rodičia si pritom často neuvedomujú, že tým, že sa snažia druhého rodiča vylúčiť, resp. obmedziť ho zo života svojho dieťaťa, ochudobňujú dieťa o blízkosť milujúceho človeka.

20.

Súčasne odvolací súd dáva obom rodičom do pozornosti, že predmetné rozhodnutie predstavuje len dočasnú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozhodnutia vo veci samej. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Znamená to, že súd prvej inštancie až v konaní vo veci samej vykoná náležité dokazovanie so zameraním sa na preskúmanie všetkých účastníkov tvrdených skutočností a dôkazov, ktoré budú východiskom pre konečné rozhodnutie, ktoré bude sledovať záujem maloletého dieťaťa a jeho zdravý psychický a fyzický vývin.

21.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

22.

Odvolací súd považuje za potrebné k veci ešte uviesť, že v záhlaví tohto rozhodnutia nie je uvedený právny zástupca matky maloletého (tento bol uvedený v podanom odvolaní) a to z dôvodu, že na základe výzvy odvolacieho súdu matka maloletého plnú moc na zastupovanie v tomto konaní súdu nepredložila.

23.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

24.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal jednomyseľne, pomerov hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).